

וכזב! הימים שבהם כל העם נקרא לדגל — זו מילחמה... אנחנו עשירים, ולא נלחמו קשה אף פעם, והלך לנו בקלות, ולא איבדנו כימעט אנשים, ושיפטיקו את היללות האלה!"

זהו, מישפחות שכולות, אהמות, יתומים, שיפטיקו ליוול!

כי כך הוא קובע, הקשה שבמלחמות עדיין לפנינו. לא מילחמה קטנה ועלובה, עם כמה אלפי הרוגים. לא מילחמות מיסכנה, כמלחמת-הליטאני — המיל-חמה היחידה שבה הספיק בני פלד לפקד על חיל-האוויר. **מילחמה אמיתית, מילחמה שאפשר להתייחס ככך בה, מילחמה שגנרל אמיתי יכול להזכירה, מבני להתבויש.**

אור תורה זו, איך היינו צריכים לנהוג כלפי אנוואר אל-סאדאת?

בני פלד רואה את המציאות בעיניו הקרות, ושולח בה מבט אפור.

ברור כי מנחם בגין חירבן את העניין.

„(סאדאת) חשש מפני האסכולה המדינית, שאותה ייצג ז'בוטינסקי — ושבגין היה אמור להיות ממשיכה — והטוענת שאין זו בושה להשתמש בטרונות פסיים כדי להשיג מטרות מדיניות. הוא לא ידע לאן בגין יוליך את העם הזה.“

על קודמו בתפקיד, עזר וייצמן, אין מה לדבר. חבל על כר מילה.

„(סאדאת) אמר לעצמו: זה בסדר, כאן לא ישתנה כלום.“ שאלה: סאדאת זיהה בבגין ובווייצמן אנשים שלא ייצאו להגשים את מטרות הציונות בכוח הזרוע? התשובה: „הוא זיהה את זה מהר מאד.“

בגין במלחמה נגדו, לכן מיהר לירושלים, לראות מה פחדנים, ועל כן נרגע.

מה היה עושה בני המהכהב, איזו היה עומד בראש המדינה במקום כה התכנסותם האלה?

פשוט מאד: „אני מציע גם למצרים, גם לסורים וגם לירדנים הצעה שאינם יכולים לסרב לה... משוט שאני אכריע אותם, ואני לא צריך להשקיע הרבה כדי לאלץ אותם להסכים למטע שאני מבקש. בצעידה קלה אני עושה את זה.“

ובאמת, מה יש? מארלון בראנדו עשה את זה בקלות. בתפקיד הסנדק, דון קורליאנובה, וגם ילדי הסמבה ביצעו ביצועים מסובכים יותר.

בבן, אל-סאדאת חשש שמא יתקפו אותו, הוא בא לירושלים, הוא ראה ושמע, כל מה שהיה צריך לראות זה את הישראלים שבאו לבקר אותו בקאהיר ואת העיתונות הישראלית.“ אז נוכח לדעת שאנחנו כולנו סמרטוטים, ושאינו צורך לחשוש מפנינו. (איני יודע אם פסקה זו מתייחסת לעזר וייצמן, אוי-בו, או לאנשים כמוני, ואולי לכולנו).

האלוף המכהב לא היה בקאהיר, ועל כן הוא יכול להמשיך בתוארו של בשהוא משוחרר מכל עומס של ידיעת המציאות העריכית והבנתה, זו אינה מעניינת אותו כלה.

כי לו יש הצעה פשוטה מאד לסאדאת, אותה הצעה שאי-אפשר לסרב לה:

„וידוע לו (אל-סאדאת) שאם יתנהג כפי שאנחנו רוצים, לא תהיה לו מילחמה.“ וסיני? „המחצית לו והמחצית לנו, לחמישים שנה.“

בקיבוץ, יש להניח שנשיא מצריים אזטרי מטום, או שיוותר לאתגר על מחצית הצניחה סיני, בקו שארם-אדיעריש, לא שנפתח במזרח המה נגדו.

אלוף ברור מה יקרה אז: אל-סאדאת ייכנע, ויפ-קיר את מחצית השטח המצרי הכבוש ואת כל שאר השטח חים הערבים שישיטה איתו כבוש ועודת לכבוש במיסגרת תוכנית-פלד.

ואם לאו? הרי בינתים מסרב אל-סאדאת לוותר אף על קילומטר מרובע אחד בפיתח-הרפיה. הוא מסרב גם להמשיך במשאומתן כל עוד לא תצהיר ישראל במפורש על נכונותה לחזור את הגדה המערבית ורצועת-עזה. אילו בילה פלד יום אחד בקאהיר, יתכן שאף הוא היה משתכנע כי הדבר כלל אינו אפשרי.

זה לא איכפת לאלוף בעל העיניים הקרות, אל-סאדאת לא ירצה? לא צריך? נפעיל נגדו את „היתרונות הפיסיים“ שלנו.

אני מניח שנפציץ את ערי מצריים, שנשלח את צה"ל לעבר קאהיר, נכריח אותו לקבל את התנאים הצנועים שלנו.

אדם תמים יכול כאן לשאול: מה יעשו במצב זה מעצמת-העל?

את בעיית ברית-המועצות תפר בני פלד בדרך גאון. הוא פשוט מתעלם מקיומה כליל, אולי הוא מאמין באמיתות הכלל: אם אני לא רואה אותה, היא גם לא תראה אותנו.

ככה הראו הארוך והמפורט, אין השם ברית-המועצות מופיע אף פעם אחת.

אמנם, עוצמתה של ברית-המועצות פרושה עתה על שיבעת הימים, היא מכה עתה שורשים מדרום לישראל.

באתיפיה ובאנגולה. מפקדי נאט"ו מפעילים את צופרי-האזעקה, והנשיא קארטר משמיע אזהרות קודרות. האלוף מראשיפינה מושך בכתפיו. סובייטיים? אין הכר כזה, יוק.

ונורתה ארצות-הברית, איך תתייחס היא אל הפלישה הישראלית לעומק מצריים?

אין האלוף פלד מתעלם מבעיה זו, הוא מבט בה בעיניים קרות ואפורות, בוחן ומסיק מסקנות, ואלו המסקנות:

ארצות-הברית אינה יכולה לעשות לנו דבר, אבל אנו יכולים לעשות לה הרבה מאד.

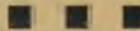
מה היא יכולה לעולל לנו? להפסיק את הסיוע הכל-כלי. מילא, לכל היותר תרד או דמת-המחיה שלנו, וזה טוב כשלעצמו. האלוף דוגל בקורס של הרוייה לאומית, כאמצעי לריפוי מחלת-הרוח הלאומית שלנו.

מה עוד? ארצות-הברית יכולה להפסיק גם את אספקת הנשק, או מה?

במילחמת יום-הכיפורים יכולים היינו להילחם בלי כל אספקה אמריקאית. רק ההיסטריה של גולדה מאיר ושל כמה קציני-מטכ"ל (שהיו „נגועים“, לדברי פלד), העלימה עובדה זו.

ליום יש לנו די נשק כדי לסיום את המרי, חמה הכאה, המכרעת, בני אספקה אמריקאית כלשהי. לעזאזל האמריקאים, נהלום בערכים כבד החזיות, ננחית עליהם מכה ניצחת, נכי כוש ונפח את השטחים השייכים למרחבי המחייה שלנו.

ומה הלאה? אחרי שכבשנו את קאהיר, עמאן, דמשק וביירות, באותה „צעידה קלה“, מה יעשו האמריקאים?

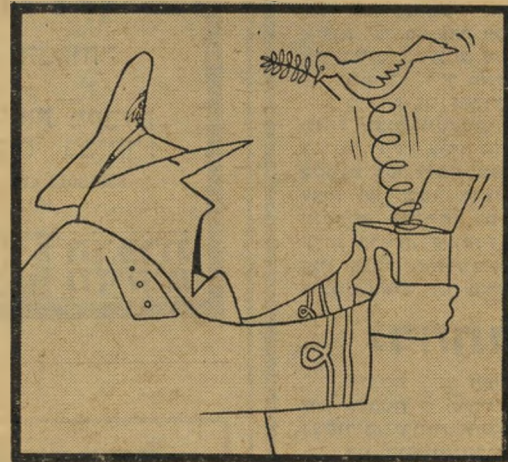

פלד יודע בדיוק את התשובה, הם ישתחוו אפיים ארצה.

מדוע?

כי: „אנחנו יכולים להפסיק את זרימת הנפט, גם אנחנו.“

איך? פלד אינו מפרט, אין מגלים סודות צבאיים, אבל אפשר לנחש: צה"ל יכול לנתק את הצניורות,

(פולסקראט, אמסטורס)

להפציץ את בארות-הנפט, להשמיד את מיתקני-הדלק שבהם תלוי כיום עצם קיומו של העולם המערבי, ואם שולחים את צה"ל לקאהיר ולדמשק, מדוע לא לשלוח אותו גם לריאד ולחוף המפרץ הפרסי? עוד „צעידה קטנה“, אלכסנדר מוקדון, שלא עמדו לרשותו צנחנים וטנקים ומטוסי-תובלה, ערך צעידות אלוכות יותר.

אך יתכן שלא יהיה כלל צורך בהשמדת שדות-הנפט. „אינך יכול לקבוע כיום, שאם ארצות-הברית תחליט להפסיק את הסיוע הצבאי — ואתה כג, תשתמש בכלים להשגת יעדים מדיניים — שהאינטרסים של ארצות-הברית לא יהיו כאלו, שהם יתנו לך פ"י שלושה מאשר קודם.“ בתירגום חופשי: אם תשתלט ישראל על כל הנפט של המרחב, ותכבוש את מרבית העולם הערבי, יהיה לארי-צות-הברית עניין לתמוך בה, היא תחדש את אספקת הנשק לנו.

זה הגיוני, סביר ופשוט, כמו סיפור שה מדע בדייוני.

אדם פרוואי יותר, שאינו מפליג בחללית בן כוכבים רחוקים, עלול להסיק את המסקנה ההפוכה: הרבה זמן לפני שצה"ל יפסיק להתבסס בכוחות ובבכיריו, ולארגן את חייהם של תושבי המיליונים בקאהיר, יירד על יש-ראל האגרוף הכפול של ברית-המועצות וארצות-הברית, כאשר יעלה בלהבות מיתקני-הנפט הראשון בסעודיה, יקום העולם המערבי כולו על ישראל. הרייך הישראלי לא יצי-ליח במקום שנכשל הרייך הגרמני.

משום-מה סבור פלד כי ישראל יכולה להשיג תמש ב„יתרונות הפיסיים“ שבה כאין מפרוץ, ואילו המעצמה העולמית, השלטת במרחב, לא תשתמש ב„יתרונות הפיסיים“ הכבירים שבה, העולים פו מאה על שינו, כדי להכתיח את האינטרסים שלה.

תוכנית-פלד מאיימת על הביטחון הלאומי היסודי של ארצות-הברית ושל העולם המערבי כולו, הסכנה של התערבות גרעינית סובייטית, הסכנה של השמדת מיתקני-הנפט המפרנסים מדי יום עשרות-מיליוני פועלים באי-רופה ובאמריקה, השואה הכלכלית הכרוכה במאנופולציות של ביליוני-הדולארים הסעודיים — כל אלה אינם מעניינים את האלוף הישראלי, אך הם עלולים לעניין מאד-מאד את האלופים האמריקאיים.

ומהי פלד שזא יקום או לאמריקה מנחהו בעד עיניים מהבהבות ומבט קר, שיגיד „לעזאזל ישראל!“?

מטרופים אינם חסרים גם בארצות-הברית!

המבט של האלוף פלד הוא אפור וקר, כדברי המראיין, אך אין הוא מרחיק-ראות או מעמיק, נראה כי העיניים סוקות בהיבהוב, ואינו מתפנת לניתוח. השיטחיות הנראה של האלוף באה ירדי גידוי עגום בנייתו-החן הפסבדו-היסטוריים.

כך, למשל, הוא חוזר וטוען כי ישראל לא ידעה מעור-לם להשתמש בכוחה הפיסי במיבצעים יזומים, היא המר-תינה ומידי לפעולות ערביות, והגיבה עליהן, אפילו העצי-מאות ניתנה לנו על-ידי זרים.

„שאלת את עצמן פעם מתי החליטו היישוב היהודי ומנהיגיו להכריז קבל גולס שהם אומה עצמאית? איזה תנאי היה צריך להתמלא? ההצבעה בליי-טאקסט, כמה עמים חיכו להצבעה באו"ם כדי להכריז על עצמאותם ולפתוח במילחמה על שיתורוט? אף לא אחד! אבל אנחנו כן.“

שטויות במזין עגבניות.

גנרלים מסוגו של פלד ממציאים תמיד אגדות היסטוריות, כדי להוכיח כי הפוליטיקאים הם סמרטוטים, ורק הם הגברים לעיניו. אגדה זו של האלוף הישראלי נכונה בערך כמו אגדת „תקיעת הסכין בגב“, שהמציאו בשעתו עמיתיו הגרמניים.

עצמאות ישראל הושגה בעיקבות תהליך ממושך של צבירת כוח לאומי, כלכלי ואף צבאי. בכוח זה נעשה שימוש פעיל ויעיל, הבריטים לא היו נוטשים את הארץ, במועד שנשטוהה, לולא האתגר הצבאי של אירגון-ההגנה (בעיקר בצורת ההעפלה) ושל האירגונים הפורשים (בעיי-קר בצורת הטרור הישרי).

היה זה השימוש היעיל ביותר ב„יתרונות הפיסיים“ של היישוב הקטן דאז, אך הדבר נעשה בזהירות, באופן סקטובני, מבדי להביא שואה על היישוב.

במילחמת-העצמאות עשה דויד בן-גוריון שימוש פעיל מאד ב„יתרונות פסיים“ כדי להשיג את היעדים הלאומיים, כפי שהוא קבע אותם: כיבוש שטחים נוספים וגירוש המוני האוכלוסיה הערבית משטחים אלה (מתוכנית דל"ת והלאה).

גם כאן היה השימוש בבוח מדע וסקטובני, בן-גוריון נמנע, למוש, מלהפעיל את כל הכוח נגד המרד עבראלדה, שבו ראה בן-גוריון לעתיד, מילחמת-סיני היתה כולה מילחמה ישראלית יזומה, בשותפות עם בעלי-ברית. ישראל השתמשה במלוא „היתרונות הפיסיים“ שלה כדי להשיג יעד מדיני: הפלת גמאל עבד-אל-נאצר ושבירת המהפכה המצרית, למחרת היום התקפלה ישראל מול „היתרונות הפיסיים“ של ברית-המועצות וארצות-הברית, הם היו קצת יותר גדולים.

אנכי מכי מילחמות-ישראל, היתה זאת הי מילחמה הקרובה ביותר להשקפתו של בני פלד.

מילחמת שתי-הימים היתה אמנם תגובה ישראלית על ריכוז הכוחות המצריים בסיני, אך מעשה מצרי זה היה, מצידו, תגובה על האיום הישראלי הממשי על (החשך בעמוד 27)